

**Brev till Sophie
Elkan från Selma
Lagerlöf:
1899–1901. L 84:1
- 74**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

450

Falden. 1 Nov. 1879.

Käraste!

Det är vi inne i November
som är min månad så glad
är och som jag brukar vara så
dum att lefa i. Märker du
hur nu allt tränges samman
jag begriper ej hur allt möjligt
skall kunna ske på de fyra
dagar jag ännu har kvar att
vara hemma. Alla böcker, som
skola skickas af, julkloppar
som skola köpas, och föret och
sitt alla resurser som skola
läsas. Men jag ännu reser ifrån

de flesta.

Tack så mycket för brevet igår. Jag var usel af en så simpel pol sjukdansen som diarreé och hade tagit Koujakk, som ej hjälpte och var ej i humör att skrifa så att brevet har blifvit försenadt. Till sist blef jag betad på ett litet enkelt som behagligt sätt af en sked potatis mjöl i ett halft glas vatten. Vi ha fått lära det af en apotekarfru här i staden. Jag blef ögonblickligen bra. Jag skall taga en påse potatismjöl med i min koffert, jag tror ej vi behöfva något annat skapande medel. Skaffa elig en

stylt som sitta inne hos henne ibland och vore borta dersemmellan. Jag tror ej han skulle vilja att du nu uppsöker resan, men att du får taga höft af någon, som går till henne alla dagar så han ej sitter ensam jämt. Det är då säkert.

Det var roligt att få höra något från Elfrida. Säkert har Aureu ändå haft sina funderingar, men så har han blifvit afskräckt. Det är nog bäst så. Det som fattas Elfrida är kraft att kunna lyckas. Hon lyftes ej af faran utan med trycket och detta är omöjligt för en musiker. Folk, som drifver

champagne, då de skola uppi-
fråsa, mamma ej få framgång
i denna världsen. Men utom
detta att jag ej mer tror på hennes
stjärna, tycker jag visst om henne.
Sade hon ej heller något om den
nya pjesen?

Yes du, att min krage blef
utmärkt som svart, bättre
än man kunde våga hoppas
Nu sätter jag i snyggt foder
och så får jag nog äter mys-
ken nytta af den. Det var en
skön besparing.

Mamma har nu sytt färdig
min hjärtel och min nattrock
och skall nu skaffa mig något

7
slags lifstygge. Gerda går så
snällt med mig till minna
sännerkar, den nya klädmin-
ger ser ut att lyckas bra. Sän-
nerskan beundrar tygget för-
färligt. Yes du, nej det vet du
väl ej om en uppställning verk-
tyg från kläs är dyr. Det vare
annars en så charmant julklopp
till minna pojkar. De hafva nu
byggd mig en hydda af gamla
bräder, de kunna rymmas där
alla fyra och jag tror nog att
de ha rätt att vara stolta
öfver den. De äro emellertid
fädda snickare. Det vare så-
ner för Otto, min bror. Då

lite diarre och profva det. Det
 är ett riktigt nöje.
 Jag går jämt och tänker på
 din mamma. Ser du det före-
 faller mig verkligen som
 skulle ^{Elise} Emma att stanna
 i Söderstetje och i egen hand förstå
 ha henne och hon gör det, ty det
 måtte vara en salighet att mata
 pojken i en skola, där hon trivs
 och sålunda möjligen kan lära
 sig något, det såg ju rätt förstås
 bort ut med din saken för några
 år sedan. Troligt är det ju äfven
 att luftan är bättre där än
 i Göteborg. Men nu är det också
 mycket gott om oss att jag får vara

jag har en ämneslärare
 med barn, men jag tycker om
 det också. (Det skulle
 vara väldigt.)

jag skulle skriva till
 Käro och fråga efter verktyg.
 Jag kommer nog att få
 reskreditiv större än 5000
 kronor, det bör också räcka
 ty det är ju en 7000 fr. men i
 alla händelser får du ta ett större
 kreditiv så att du kan låna
 mig om jag behöver. Se man
 skall ändå ha en vädligmasse
 pengar på sparbankobak här
 för mammas skull och så går
 det åt till julklappar. De 5000
 får räcka. Om du nu endast
 ville komma i tid.

Om jag nu ej reste kunde jag
 spara dessa 5000 för min albertas
 men det är nog bäst att resa.

Vill ej dine mamma vara till
 Söderstetje $\frac{1}{2}$ Hela hundra

då vi skrapat ihop pengar och
tänkt ut saken, innan alls det
där med Elise kommit på tal.
Och allra värst är det ju för din
mamma att sitta ensam. Före
det nu min mamma, så skulle
jag skapa henne sällskapsdam.
men min mamma är lättare
att övertala till sådant än
du. Han får det ej så svårt
nu som i saurras, ty alla min
nickor är ju i stau, och
måtte ju vara hemma, men
det är ändå fastligt tråkigt.
Kan du ej övertala henne
att ge mat och bostad åt någon
fattig telefonist eller något